

kan mistas. — *Syn.* Oumbärlig. — *Omistlighet*, f. 3.

OMKAST, n. 5. (fig.) Förändring. *Ett o. i vinden, i politiken.*

OMKASTA, v. n. 1. 1) Kasta ånyo, än en gång. — 2) Förändra sig. — Vanligare *Kasta om.*

OMKASTNING, f. 2. 1) Kastning ånyo. *O. med lärnningarna, med klotet.* — 2) (fig.) Se *Omkast.*

OMKLAPPA, v. a. 1. Klappa ånyo, på nytt. — Äfv. *Klappa om.* — *Omklappande*, n. 4. o. *Omklappning*, f. 2.

OMKLÄDA, v. a. 2. 1) Kläda rundt omkring. — 2) (fig.) Förtäcka, dölja, maskera. *O. sitt klander med granna fraser.* — 3) Kläda på annat sätt. — *O. sig*, v. r. Ombyta kläder. — Äfv. *Kläda om* och *Kläda om sig.* — *Omklädande*, n. 4.

OMKLÄDNING, f. 2. 1) Handlingen, då man omkläder. — 2) (fig.) Hvad som höljer något, omhölje. *En tankes o. i ord.*

OMKNYTA, v. a. 5. (böjes som *Knyta*) 1) Knyta omkring. *O. en näsduk kring sakerna.* — 2) Göra om knuten på något. *O. halsduken.* — Äfv. *Knyta om.* — *Omknytande*, n. 4. o. *Omknytning*, f. 2.

OMKOKA, v. a. 1. o. 2. Koka på nytt, ännu en gång. — Äfv. *Koka om.* — *Omkokande*, n. 4. o. *Omkokning*, f. 2.

OMKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Dö genom olyckshändelse eller på våldsamt sätt. *O. i krig, genom skeppsbrott.*

OMKOSTNAD, m. 3. Kostnad, utgift i och för något. *Göra stora o-er för en sak. Betala o-erna.* — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: Rättgångsombokstnader, m. fl. — *Ss. O-sförslag, -sräkning.*

OMKOSTNING, f. 2. (mest. i plur.) Se *Omkostnad.*

OMKRANSA, v. a. 1. Omgifva med krans eller kransar. — *Omkransande*, n. 4. o. *Omkransning*, f. 2.

OMKRETS, m. 2. Krets, gränslinie, som omsluter en yta eller fast kropp. *En cirkels o. Jordklotets o. Staden håller två mil i o.* — *Syn.* Periferi (för en cirkel).

OMKRING, ämmkring eller ämmkring, prep. o. adv. 1) Betecknar läget af något som omgifver ett föremål, eller en kretsande rörelse. *Nejderna o. staden. Gå o. staden. Minst hundra personer stodo o. honom. Gå o. i staden, fram och tillbaka åt alla håll i staden. Springa o. i rummet, i krets vid rummets väggar; äfv. fram och tillbaka i rummet. Se sig o., blicka åt alla håll. Ha skälmar o. sig, vara omgifven af skälmar. Fara världen o., genom hela världen. När allt kommer o., när allt kommer i dagen.* — I sammansättningar brukas *Om* eller *Kring* såsom *Omlinda, Åringliggande.* — 2) Vid pass. *O. sextio år. O. tre skålpund. O. tusen riksdaler. Så o., så ungefär, så vid pass.* — *Syn.* Vid pass, Ungefär, Omtrent, Bortåt.

Anm. Såsom prep. uttalas ordet: ämmkring, eljest: ämmkring, äfven då det som prep. står efter sitt regimen, t. ex.: *omkring* (ämmkring) *staden*; men *så omkring* (ämmkring) och *all världen omkring* (ämmkring).

OMKULL, ämmkull, adv. Öfverända. *Kasta, slå, stöta, hugga o. Falla o. Segla o. en båt, påsegla den, så att den kantrar. Dricka o. någon, dricka med någon, tilldess han ej mera kan stå på benen. Se f. ö. de verber, med hvilka detta*

ord utbildas. I sammansättningar brukas vanligen *Kull*, t. ex. *Kullslagen.* För några nyttjas hellre *Omkull*, såsom: *Omkullfälla, -halka, -hugga, -rista, -rycka, -skaka, -skuffa, -sparka, -stjelpa, -välla*, hvilka alla lätt förstås utan vidare förklaring.

OMKÖRA, v. a. 2. Se *Köra om.*

OMLADDA, v. a. 1. Ladda ånyo. — Äfv. *Ladda om.* — *Omladdning*, f. 2.

OMLAGA, v. a. 1. 1) Förbättra lagningen af en sak. — 2) Se äfv. *Laga om* (under *Laga*). — *Omlagande*, n. 4. o. *Omlagning*, f. 2.

OMLASSA, v. a. 1. Lassa ånyo, på annat eller bättre sätt. — Äfv. *Lassa om.* — *Omlassande*, n. 4. o. *Omlassning*, f. 2.

OMLASTA, v. a. 1. Lasta ånyo, på annat eller bättre sätt. — Äfv. *Lasta om.* — *Omlastande*, n. 4. o. *Omlastning*, f. 2.

OMLIGGANDE, a. 1. Se *Kringliggande.*

OMLINDA, v. a. 1. Linda omkring. *O. ett paket med segelgarn.* — Äfv. *Linda om.* — *Omlindande*, n. 4. o. *Omlindning*, f. 2.

OMLOPP, n. 3. 1) En kropps krets rörelse kring en annan, tilldess han återkommer till samma punkt, hvarifrån han utgätt. *Jordens o. kring solen.* — 2) Rörelse rundt omkring tillbaka till utgångspunkten. *Blodets o. Sätta mynt i o., utsläppa mynt i allmänna rörelsen. Jfr. Cirkulation.*

OMLOPPSBANA, f. 1. Den bana, i hvilken en kropp löper omkring en annan. *Jordens o. kring solen.*

OMLOPPSBRUK, n. 3. Se *Cirkulationsbruk.*

OMLOPPSTID, m. 3. Den tid, som en kropp behöfver, för att göra ett omlopp kring en annan. *Jordens o. kring solen.*

OMLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Lägga omkring. — 2) Lägga ånyo, på annat eller bättre sätt. — Äfv. *Lägga om.* — *Omläggande*, n. 4. o. *Omläggning*, f. 2.

OMLÄSA, v. a. 2. Läsa ånyo. *O. ett ställe i en bok.* — Äfv. *Läsa om.* — *Omläsande*, n. 4. o. *Omläsning*, f. 2.

OMMÅLA, v. a. 1. Måla ånyo, på annat sätt eller till förbättring. — Äfv. *Måla om.* — *Ommålände*, n. 4. o. *Ommålning*, f. 2.

OMNIBUS, ämmnibuss, m. 2. (latinskt ord, som betyder: För alla) Hyrvagn med säten på längden för flera personer, hvilken på vissa bestämda tider går emellan vissa ställen i en stad och betjenar allmänheten för billigare pris än andra slags hyrvagnar.

OMNÄMNA, v. a. 2. Se *Omtala. O. en sak. Han har ej omnämnt det.* — Part. pass. *Omnämd*, brukas stundom adjektivt i samma mening som *Besagd, Berörd, m. fl.*

OMOGEN, a. 2. neutr. — *et.* Ej mogen. *O. säd, frukt.* (Fig.) *O-et vin*, af omogna drufvor, *O. yngling*, som ej kommit till förstånd och eftertanka. *O-et arbete*, ofullkomligt till följe af brist på nödig insigt hos författaren eller emedan för liten möda derpå blifvit nedlagd. *O-et företag*, illa uttänkt, planerat.

OMOGENHET, f. 3. Brist på mognad.

OMOGET, adv. (fig.) Utan mogen eftertanka, utan öfverläggning.

OMORALISK, a. 2. Osedlig. — *Omoralskt*, adv.

OMORDA, ämmörda, v. a. 1. Orda, tala om. **OMORGNAD**, ömårnadd, a. 2. Ej väl morgnad, ännu sömnig och olustig efter sömnen. [*Omnordad.*]